

Càntut

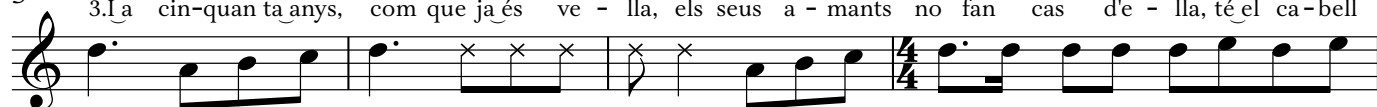
Cançons de tradició oral

La dona de tothom

Maria Teresa Pellicer i Lleonart, L'Escala

1. Sols té quinze anys, jo-ve i bo - ni - ca, els seus a - fanys són de ser ri - ca, en el tre-
2. En els vint anys, viu molt dit - xo - sa, els seus a - mants l'han fet fa - mo - sa, de pre-ten-
3. A cin-quan ta anys, com que ja és ve - lla, els seus a - mants no fan cas d'e - lla, té el ca-bell

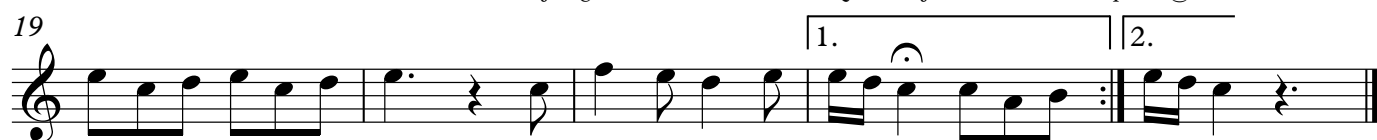
ball no n'hi(n) par - leu se'us en - riu - ri - a. I en el mi - rall la tro - ba - reu tot el sant
dents i mi - ra - dors, els té a dot - ze - nes, li do - nen l'or qu(e) e - lla con - té(n) en ses mans
9 blanc, trist el mi - rar, molt ma - la mi - ra. I els des - en - ganys vol o - bli - dar pre - nent mor -

di - a. I si al - gú per bon fi l'a - con - se - lla, tot can - tant i ri - ent res - pon e - lla: La
ple - nes. I si al - gú es - tal - vi - ar li a - con - se - lla, tot can - tant i ri - ent res - pon e - lla:
14 fi - na. I la gent quan la veu tan cai - gu - da ja n'hi(n) diu to - ta com - pa - des - cu - da: La

do - na de tot - hom que va vol - tant pel món sols vol riu - re vol llu - ir, vol go -
do - na de tot - hom és un ju - guet del món. Quanés jove llu - eix, p(e)rò al ser ve - lla so -

19 sar de la vi - da i el món, la do - na de tot - hom. — hom. —
freix els des - pre - cis del món, la do - na de tot -